

Vid världens förnämsta skidskola

*Något om de svenska slalomåkarnas
upplevelser i de österrikiska alperna*

Vår lärare Luggi Foeger i en typisk "Vorlage" efter en stämkrystiania åt vänster i hög fart.

Min kamrat Olle Rimfors och jag ha nu lyckligen anlänt till St. Anton härnere i Österrike och två dagar slitit för fullt med den s. k. Arlbergskolans utmärkta system.

Skolans grundare, HANNES SCHNEIDER, har nu i omkring 20 år arbetat för sina idéer om utförlöpnings teknik, och man måste säga, att han lyckats briljant. Personligen är Hannes en ytterst sympatisk man, och hans omtanke om oss två svenskar — de första i S:t Anton — är stor. Vi åtnjuta diverse fördelar, och vi hoppas bara, att vi skola kunna hedra det svenska namnet.

Just nu är elevantalet c:a 150, men i julas t. ex. hade skolan 380 lärjungar, fördelade på 32 lärare, vilka alla uppfostrats av Hannes själv och fått hans idéer helt inplanterade i sig. Tänk vilken styrka, då alla ledare gå strängt efter samma system! Ingen splittring och ingen oenighet, och eleverna kunna lugnt vandra från klass till klass, väl vetande, att Hannes' ande svävar över det hela. En utmärkt organisation.

Vi äro placerade i den svåraste gruppen, och som ledare ha vi fått LUGGI FÖEGER — en av Österrikes yppersta slalom- och utförlöpare och tillsammans med Rudi Matt en stor stjärna, inte minst på filmen. De ha just båda medverkat i Grönlandsfilmen S. O. S. ISBERG och många andra storslagna alpina vinterfilmer.

Vi äro 15 elever i Luggis grupp, som kl. ½10 startar i buss upp till S:t Cristoph, som ligger på 1800 m. höjd och 20 min. från S:t Anton (1300 m.).

I S:t Cristoph utbreder sig den mest ögonfånande skidterräng, och vi erkänna, att vi nog smått bleknade, då vi ställdes öga mot öga med dessa fantastiska branter, vars toppar man nästan måste lägga sig på rygg för att se — för att inte bryta nacken.

Så vidtager två timmars intensiv teknikövning. Arlbergskolan har stämsväng och stämkrystiania som kapphästar, och de finesser vi få lära i dessa till synes enkla saker äro många och intressanta.

Vår lärare har placerat oss i en övningsbacke, vars lutning är omkr. 35°, så det blir hård fart från första stund, något som vi svenskar emellertid just äro här för att lära. Det är fyra damer i gruppen, och det är förvånansvärt, vilken nonchalans de visa för backens branthet och vilken säkerhet de besitta i tekniskt avseende — men vi äro ju också i den mest avancerade klassen. Anmärkningsvärt få äro de rovor som sättas, ja, jag tror, att under dessa två övningsstimmar gjordes inte 10 kullkörningar i hela sällskapet (obs! inga svenska!).

Den verkligt hårda teknikträningen
(Forts. å sid. 2.)

Vid världens förnämsta skidskola

Foto Luggi Foeger.

Från St. Anton — skidparadisets, där ingen rädsla för branter är tillåten.

(Forts. fr. sid. 1)

avslutades kl. 12, då lunchen förtärdes och förberedelser igångsattes för dagens andra övningsmoment: uppklattring till 2300 m. och utförlöpning till 1300 m.

Alla skrattade de nog mer eller mindre åt Olle Rimfors och mig, då vi vallade med Rimfors nr 2, under det att alla andra satte på Skifelle (sälhud etc.) för att inte glida bakåt. Men sedan vi väl kl. 2 satte i gång uppstigningen, så visade det sig, att svensk gåsteknik och Rimfors vala överlägset besegrade den alpina gången med Skifelle o. s. v. Vi hade följaktligen inregistrerat den första triumfen.

Då vi äntligen voro uppe, igångsattes en omständig procedur med borttagning av Felle etc. Vi båda svenskar hade emellertid allt klart, tack vara vår prima svenska valla, och kunde i stället använda tiden till att vila och titta på den fantastiskt vackra utsikten; vår rast varade sålunda omkr. 20 min., de övriga fingo strängt taget ingen rast alls.

Så började "störtningen" utför, och det är ju lindrigt att säga, att det blev en sensation. För skidälskare, som vi båda, var det helt enkelt en högtid att få åka i hällarna på Luggi och följa hans väl avvägda rörelser.

Sträckan, vi åkte, var samma som användes vid de s. k. Kandahartävlingarna. Banans längd ung. 2000 m. och fallhöjd 800 m. Rekordet är 5 minuter.

Vi klarade oss bra, och fingo beröm av Luggi. Olle hade två fall, och t. o. m. Rudi Matt, som följde oss, dök rejält två gånger, under det att jag lyckades hålla mig upprätt, utan "dykning".

Vad som framstod som tydligast, då vi välbehållna "landade" vid målet, var, att den svensk, som ej äger kraftig benstomme, god muskulatur och en mycket stor skidvana, har ytterst ringa chanser att göra sig gällande.

Ja, vi äro som sagt imponerade av de två första dagarnas träning. Då själva Rudi Matt nästa vecka tager hand om oss, så vankas det nog sensationer — till vilka jag senare skall återkomma.

Här är i alla fall livets högsta skidfröjder!

St Anton am Arlberg 25/1.

Sigge Bergman.

FRILUFTSLITTERATUR

Riksföreningens för gymnastikens främjande årsbok 1934. Pris kr. 5:—.

Det nybildade Gymnastikfrämjandet har nu kommit med sin tidigare bebådade årsbok, en bok på 230 textsidor i det sedvanliga årsboksformatet. Den är redigerad av gymnastikdirektör AGNE HOLMSTRÖM, som har all heder av sitt verk.

Tack vare ett energiskt arbete är nu gymnastiken på god väg att bli en verklig folkrörelse och boken belyser på ett åskådligt och intressant sätt de många strängar som gymnastikens målsmän ha på sin båge: motions- och elitgymnastik, friluftsläger för ungdom, samarbete med de kulturella folkrörelserna, hälsovård genom friluftslägers- och badstubar m. m.

Den med ett utomordentligt stort antal bilder illustrerade årsskriften inleds av PRINS WILHELM med *Malma hed blommor*, en hyllning till gymnastiklägeriden, som bl. a. varje år på ett utmärkt sätt omsättes i praktiken på den gamla lägerplatsen i hjärtat av Sörmland.

Årsskriftsredaktören bidrar härefter själv med en längre redogörelse för den frivilliga gymnastikens segertåg samt dess mål och medel. Med styrka betonas här att den frivilliga gymnastiken ej vill vara en isolerad företeelse utan ett led i det allmänna uppbyggandet av kulturarbetet inom landet. I samband med denna artikel måste vi i egenskap av friluftare komma med en liten anmärkning. Under en bild står: "I brist på gymnastiklokaler kan man — åtminstone under de varmare årstiderna — gymnastisera utomhus". I anledning härav skulle vi som vår mening vilja framhålla, att gymnastik inomhus under den varma årstiden överhuvudtaget måste anses som mindre lämplig. Friluftsfolkets synpunkt kan i stället formuleras

sålunda: "Även om gymnastiklokaler finnas, bör man under de varmare årstiderna gymnastisera utomhus!"

Följer så en närmare redogörelse för *Malma-lägret* av G. APPELKVIST samt en omfattande sammanställning över *Svensk gymnastik i fjärran länder*. AGNE HOLMSTRÖM skildrar *Den frivilliga gymnastikens samarbete med de kulturella folkrörelserna* och HARRY BEHRE skriver om "doktor Allards badbarn", en institution välkänd för alla göteborgare.

Bland övriga artiklar märkas *Hälsoarbetet i folkskolan* av C. AUG. LJUNGGREN, *Tankar om den moderna kvinnogymnastiken* av MARRIT HALLSTRÖM och *Bad-(bastu-)frågan* av JAN OTTOSSON.

I slutet av boken återfinnes ett par verkligt roliga och instruktiva uppsatser av KARIN KARLING och "radiokaptenen" (numera majoren) BERTIL UGGLA. Den förra kåserar över ämnet *Gymnastiska synpunkter på hushållsarbetet*, den senare berättar om radiogymnastikens "historia", ger goda tips för morgongymnastiken samt relaterar en del dräpliga insändare han fått från sina gymnaster framför radiolurarna.

I sin helhet är Gymnastikfrämjandets årsbok litteratur av det slag, som med god behållning kan läsas även av icke direkt gymnastikintresserade — som troligen bli intresserade, sedan de läst den. Till ett annat år skulle vi emellertid föreslå, att man också tar med bidrag från "männen i ledet", de aktiva. Från denna kategori, som ju utgör hela rörelsens kärna, ha vi inte kunnat upptäcka något manus i den nu utkomna årsboken.

Sf.

Ny turiststation i Värmland.

Man har i Värmland planer på att uppföra en stor turiststation, särskilt lämpad för vintersport, speciellt då skidor. Det är Kalhytte gamla herrgård strax utanför Filipstad, som vederbörande ämna aptera för ändamålet i fråga.

Välj

Eder sportstuguetomt i hjärtat av Södertörnsterängens friluftsparadis

Bansjöns vildmarksområde.

Sportstuguetomter till 800—1000 kr pr tmd. Omväxlande vildmarksnatur med terräng lämpad både för sommarens och vinterns friluftsliv.

Utom Stockholm

kan FRILUFTSLIV vanligen endast erhållas genom prenumeration. Denna sker bäst genom att insät-